

5. Теоретичні засади вирішення проблем державного управління в Україні / [заг. ред. Ю.С. Шемшученка, В.Б. Авер'янова]. К.: ІДП НАН України, 1995. 23 с.

6. Цветков В.В. Теоретичні і методологічні передумови аналізу проблем управління / В.В. Цветков // Правова держава : зб. наук. праць. К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 1994. Вип. 5. С. 20 – 27.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-49>

Матковський А. А.

*аспірант кафедри міжнародного та європейського права
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО СУДУ

Процедура виконання рішень Міжнародного кримінального суду в нашій країні має низку особливостей, оскільки Україна підписала Римський статут МКС, однак досі його не ратифікувала, хоча зобов'язалася ратифікувати та імплементувати Римський Статут Міжнародного кримінального суду та пов'язаних з ним документів з метою зміцнення миру та міжнародного правосуддя [1]. Верховна Рада України, реалізувала право, надане п. 3 ст. 12 Статуту Міжнародного Кримінального Суду [2] та подала Секретареві Суду заяви, якими визнала здійснення Судом юрисдикції стосовно двох випадків скоєння міжнародних злочинів на території України [3-4]. Тим самим наша держава прийняла обов'язок співробітничати із Судом без будь-яких затримок або винятків. Це стосується, зокрема, виконання рішень МКС. Зазначимо також, що заяви не призводять до визнання юрисдикції МКС щодо всіх міжнародних злочинів, що були скоєні на території України, адже юрисдикція МКС є компліментарною, що закріплено у Преамбулі і ст. 1, 17–20 Римського статуту МКС та підтверджується у Правилах відбору справ і пріоритетів 2016 стосовно двох випадків скоєння міжнародних злочинів на території України [5] і Правилах попереднього розслідування 2013 р. стосовно двох випадків скоєння міжнародних злочинів на території України [6]. Притягнення до відповідальності підозрюваних осіб залишається у віданні української правоохоронної системи відповідно до ч.1 ст. 17 Римського статуту яка забороняє прийняття до провадження справи, якщо «у цій справі здійснюється розслідування або кримінальне переслідування державою, яка

має юрисдикцію щодо неї, за винятком випадків, коли ця держава не бажає або не здатна належним чином здійснювати розслідування або кримінальне переслідування». Це підтвердила і прокурорка МКС Фату Бенсуда у своєму звіті [7]. 1.12. 2020 р. було завершено попереднє вивчення ситуації в Україні підтверджено перехід на стадію розслідування. На думку прокурорки МКС, «існували розумні підстави вважати, що в контексті ситуації в Україні був скоєний широкий обсяг діянь, які становлять воєнні злочини та злочини проти людяності, що потрапляють під юрисдикцію Суду» [8]. При цьому низка справ відповідає критеріям прийнятності МКС, оскільки українські компетентні органи не спроможні здійснювати кримінальне переслідування підозрюваних на окупованих територіях та на території рф.

02.03. 2022 р. розслідування ситуації в Україні вийшло на новий рівень. Почалося розслідування міжнародних злочинів, скоєних на території України з моменту вторгнення на територію України збройних формувань рф. Таке рішення прокурора МКС Каріма Хана було прийняте завдяки підтримці звернень України до МКС з боку 43 держав [9].

17. 03. 2023 р. Палата досудового провадження II видала ордери на арешт президента рф В.В. Путіна та уповноваженої з прав дитини при президенті рф М.О. Львової-Белової, підозрюваних у незаконній депортації дітей в російську федерацію, що підпадає під визначення злочинів за статтями 8(2)(a)(vii) та 8(2)(b)(viii) Римського статуту [10].

Виникає питання щодо виконання виданого ордеру на арешт, адже з МКС рф не співпрацює. Також відкритим залишається питання щодо того чи мають ордери на арешт МКС юридично значущі наслідки. Вбачається, що наслідки є переважно моральними, оскільки видача ордеру свідчить про засудження підозрюваних світовим співтовариством. Крім того посилюється їх міжнародна ізоляція, оскільки 124 держави-учасниці Римського статуту зобов'язані передати підозрюваних МКС, якщо вони з'являться на їх території.

Щодо України, то хоча вона і не є членом статуту, але визнала юрисдикцію МКС в певних випадках та зобов'язалася співробітничати з МКС. 3.05. 2022р. було прийнято Закон «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом» [11], а Кримінально-процесуальний кодекс був доповнений розділом IX². Зміни в цілому відповідають Римському статуту, однак розділ починається словами про те, що він був введений у законодавство "виключно... з метою поширення юрисдикції (МКС) на осіб", які "були підпорядковані та/або діяли з метою здійснення збройної агресії проти України та/або на підставі рішень... рф або іншої країни, що здійснювала агресію або сприяла її здійсненню проти України". Ми не можемо підтримати це положення, оскільки держава не може обирати за власним

розсудом коло осіб, щодо яких виконувати свої зобов'язання щодо співпраці з МКС. Ст. 636 КПК визначається порядок виконання вироків МКС в Україні, а також порядок виконання рішень МКС про штраф та/або конфіскацію майна. Вбачається, що між Україною та ЄС має бути укладена угода, аналогічна тій, яка була укладена між Україною та ООН про виконання вироків, винесених Міжнародним кримінальним трибуналом для колишньої Югославії. Підписання такої угоди сприятиме більш тісному співробітництву між Україною та МКС та пришвидшить ратифікацію Римського статуту МКС.

Список використаних джерел:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_

2. Римський статут Міжнародного кримінального суду URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/>

3. Заява Верховної Ради України до Міжнародного кримінального суду про визнання Україною юрисдикції міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності вищими посадовими особами держави, які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян під час мирних акцій протестів у період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року від 25.02.2014 № № 790-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/790-18#Text>

4. Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій "ДНР" та "ЛНР", які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян. Заява Верховної Ради України від 04.02.2023 № 145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/145-19#Text>

5. Policy Paper on Case Selection and Prioritisation, 2016 URL: <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/itemsDocuments/>

6. Policy Paper on Preliminary Examinations, <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files>

7. Office of the Prosecutor. Report on Preliminary Examination Activities (2015) 12 November 2015. URL: <https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/iccdocs/otp/OTP-PE-rep-2015-Eng.pdf>

8. Statement of the Prosecutor, Fatou Bensouda, on the conclusion of the preliminary examination in the situation in Ukraine, December 11, 2020.

URL: <https://www.icc-cpi.int/news/statement-prosecutor-fatou-bensouda-conclusion>

9. Situation in Ukraine. ICC-01/22. URL:<https://www.icc-cpi.int/situations/ukraine>

10. Situation in Ukraine: ICC judges issue arrest warrants against Vladimir Vladimirovich Putin and Maria Alekseyevna Lvova-Belova, March 17, 2023. URL:<https://www.icc-cpi.int/news/situation-ukraine->

11. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом. Закон України від 03.05.2022 № 2236-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2236-20#Text>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-318-0-50>

Слаблюк Н. С.

*аспірант кафедри адміністративного права та процесу
Одеського державного університету внутрішніх справ,
адвокат*

ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕВІРОК ПОДАТКОВИМИ ОРГАНАМИ В УМОВАХ ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ

Глобальною проблемою людства є розгортання збройних конфліктів. Внаслідок початку повномасштабної збройної агресії Російської федерації проти територіальної цілісності України було запроваджено воєнний стан, який відповідно до чинного законодавства визнається особливим правовим режимом, що впроваджується у разі небезпеки державній незалежності України та передбачає тимчасове обмеження прав і свобод людини та громадянина й законних інтересів юридичних осіб [1].

Збройні конфлікти негативно впливають на стан економіки, зумовлюють закриття бізнесу, відтік спеціалістів високого профілю, неможливість функціонування підприємництва на тимчасово окупованих територіях, призводять до погіршення інвестиційного клімату, подекуди повне або часткове знищення виробничих потужностей, зменшення податків та інших негативних наслідків. Окрім цього, в державі виникає потреба у збільшенні бюджетних витрат на соціальне забезпечення громадян із категорій соціально незахищених, та